

Selgava.

Vai pārrakstīts?
Ja ne - jāpārraksta.

Tikko Līnā bij aizbraukusi uz Sel-
gava mācība, kuru rubešas, ^{domas}
un minēt: Pūpīs gan, vai ^{ter-mieks} breuks
pi Līnās ciemat, vai ne; vai nees
manī arī tu, vai ne? Šahil bija so-
lts, ^{na atmaksa par noietajiem jauniem} Bet par to vēl nevaris būt
drus, na arī išķirts. Cīn reiz tāt
solījums līlajiem Līnā aizgū-
ties un neatminams vairs uz
visiem laikiem. Visdrusaki bij
^{parliem solījumiem} Bet, kuris iebildija tūlīt uz bē-
vam. Bet tēdi bij rēki.

Kaut kārs ceļos jau gan bij.
~~Tērs ar māti un tāt~~ Līnāi vajadzēja ^{ter-mieks} pē-
gārat partiku pie garakiem stāpbrīdjiem
Tērs ar māti un tāt tāt par
Selgavas braukšanu un tāt tā pus-
smēķētami pasūtījās uz tūlī.

vienu laņu spaki pagāja kāds¹⁴
paturs, ka kāds cits iznāra gal-
va baltā naktsmīcē, vēraja ie-
ļu uz vienu pusi, uz otru, nih-
ni vestatijās ^{un pabrūnīja coku} uz mārcienu,
kas tēvi nu spaki ratatināja
ka klusa ^{brūnī} ~~itā~~ spā vienu abiem
pret otru daupidēmi, tad ^{galvā} ~~arā~~.
vās iņšā, ~~un~~ aipsita laņu. Sūņi
skreja pret, paelsem purniem,
išķi pāpjisā sauli astidami,
bet neviena nerēja. No māju vin-
das ~~piepēji~~ izlēca zelta krīngelis
pie jeras kārts, abupus ilas, pie tā-
das pašas kārts sāpjas varens
pābaks, drasi vien ^{Tam} septiņjūdus fā-
jējam nāmuois. ~~Tūlāk~~ ^{Tad} ~~tākal~~
zelta krīngelis. Pa ~~starpā~~ ^{Tad} ~~vaf-~~
vafaras bilves: Uz vienas rīs
baltā skabēti nu zilās kispēs,
atēāris otru otru krīslā nu

izpūpjis ^{tam} ~~viscaur~~ ^{bārdu} ~~tefā~~ (Kura nakt
 putas, ut abas - skroderis vienam
 Kungam mēna mēru, bet citi,
 melnās, spārās garbūtenes, pāsiem
 nu sarkanu lipainu svār-
 niem, baltam vestēm nu baltiem
 zīm diem, cetrās smalkuspie-
 ņisus vicinādami, stārojā mēra
 nēmeļam aptāl nu tā rēģe-
~~guos~~ ^{na uz kātu, lūlu, ~~stūmumu~~} ~~stārijas~~. Vil uz kāves
^{silpns} citas, briesmīgs sarkanu tuklis vēr,
~~tefēt~~ ^{galvu} ~~balta~~ ~~spatē~~ ^{aspriņģis grieģis} ~~aplatā~~ ~~corā~~
~~soķā~~ ^{katr} ~~skell~~ ^{uz visu cūru} ~~dūlam~~ ^{apspieņģis} ~~vēršim~~. Tās
 gairija ^{vēršis} ~~stājus~~ ~~reclis~~, bet tūfēt
 alis ^{vēršis} ~~jan~~ ~~bej~~ ~~bejts~~ nu atinis
 plūvā ^{vēršis} ~~tām~~ ~~strāumem~~ ^{no kakla} ~~no kakla~~.
 Vai, māt! ^{paslepa sepa} ~~Janels~~ ^{cieplu pānu} ~~nabyusis~~.
 "Zatvērā mātes ~~katu~~, ~~Vija~~ ~~vairs~~
 nepūpīgā ~~skatēis~~.
 "Tādi briesmīgi vīri!"

ko tu baidies, draudzējais mati.

Tās jau šinai iznārtus, lai pilset
nieki šin, kur var dabūt galus,
kur maigi, kur list saistēt rē-
hes un fābākus, vai nofēt bēr-
dā. No šim nav ko baidīties!

Vienī ^{nu} ciebrance lila, cēl stūrainā
apņemien, brūgtai sēta. Atšķēts
virs, jila šķūlele un slatā vakā
pēnāca sienu klāt. Izstādījās
laipnis un papīstams. Tērs vi-
nam nāvēra gīgu un viiso apso-
lijās to ~~nofēt~~ ^{nabars, nabirds} un rīšas. Var
to rūpēlis, lai st isat ^{bet betn.}

Māte ipeca veinišus, kas bij
atnēsi. Līzinai. No viena izvēns
zvaigās karādas, izvalija pa veinai
tēvam, šūnlei un arī Lēgāns
vērām. Tas šūlt, mapus satalinus
laupīdams, sāka ^{so} farsīgi. Kast ^{pie tam} tu-
līdams, cit ^{im arī} ~~to~~ ^{ta} un fūrē,
ilgi pārde nesat bijuse ievēne.

Grīdāmies un, itā apšu pēks rīja. B
Vai tā ir baznīca? "meisem jānūta
nā-nerapatnē.

Annas baznīca, ^{Ja-~~tas~~} māte paskaidroja.

"Vai, kāra liela, liela!"

"Ja, tāja var iebāst trīs tūras,
nā mūtu."

Annale gāja klusa. Viņai bij Ro-
sant. Beatus pīnēns baznīcīngā
vajājija ~~ap~~ ^{novērt} lielo Annas baz-
nīca ar visiem Forjien un pulk-
stiem.

~~Ja-~~tas~~ bij) Tas ir klansijas jauki!~~
Tāgā ietā. Tā bij gan glūti. Pīnpat be-
leha nā cītes ielas, bet viņā bij no-
ja, kura pīrja Līzija. Kat rīni,
numurus ir aīdīdami, ^{māp} ~~to~~ ^{ty} atrav-
si, tērs apstratija to no viena mūva
cij sham, no apakšas tīf augšai;
tā nāpāja atpus ielas un tapel
ilg ^{apstratija mūj} ~~vēraja~~, itā loģus un du-
ris straitīdams. Pīc līk pamātū
gas apstratīanēs ^{nāmāca jāri} ~~ap~~ ~~at~~.

^{Droši} vērā durvis ^{nu} kāpa ^{ma} levan, viens aiz
 otra, ka čukstasām kāka ^{uz mugas} ~~trūkst~~
 Trupju gēlā ~~hij atkaut~~ krījis durvis uz
 daļadām pusem. Tās ~~spas~~stāja ^{neap-}
 skalitas ^{nu} kāpa ^{uī} nienu ^{caur} ~~trūst~~
 Tur ^{vairākus} ~~hij~~ ^{līnās} ~~hij~~ durvis. Ērs
^{nu} solina samīdus, izvēnā lamalīnu, no-
 slaucīja pieri un seju, soļauda
 matas, apraustīja strākus visapstā
 pārt flurs un tad lēni, ar vienu
 gūkst, pieklauvēja. Nevienus neat-
 vēra. Čukstasā baltā mātē beica, lai
 sākt ^{pl} klauvējot vīstas. Kat ar alus
 klauvējums valīka bet ^{pa} ^{vēn} ^{nu} ^{ma}
 mātē ^{piegāja} ^(apnēmīgi) ^{otā} ^{nu} ^{piēsita}
^(durvis) at durī. Ja, tūh, Paul, kur no iekšas
 dīndzē sturjāsī soti, durvis atli
 atvēras, durvis sturjā Līva. Tūklie
 vjās, sasta rokās, aptaumpā
 mēti, notācēja tevām rokām, ~~tas~~
 Jācēla atunli, pieglauva eisi,
 Ciesī vīnas vaigu pie sara. Ja,

un gan se bij Lelgava!

To prieku! To negaidīts prieku!

Un arī maza līg! Un, nākat, nākat!

Līgņa aicināja, noņēma bērnu rīsus
vaināsus, istā un tie bālu deģeik

gūti neseimi, citu parast, citu

zātās slēpama žigēi seņja canz

divam patumsām, visatam lētām

piekrantām istabam, un ieve^{nāja} ~~deģi-~~

žatā Te bij ^{leļģa} pēlts, liels, balts falš,

visāri ^{un plankumi} ~~pat~~ ~~pat~~ ~~pat~~

~~pat~~ ~~pat~~ ~~pat~~. Pie falšā tērijā ie-

siņa marama, melnā blēitē

un melnā autitē un no ^{balta} ~~pat~~ ~~pat~~ ~~pat~~

^{pat siles} ~~pat~~ ~~pat~~ ~~pat~~ ko šēra. Līgņa ^{nākus vārdus} ~~pat~~ ~~pat~~ ~~pat~~

~~pat~~ ~~pat~~ ~~pat~~, marama picētās, apsve-

cinājās ar tēm un māti, bojau-

oja Anneli: Lai angst lila un

esot sīpat čakla un igreicīga

na lila māsa. Nesita Līgņei ut

pleca, istā ~~pat~~ ~~pat~~ ~~pat~~ ma to bērnam

(Ven lab bērni!)"

un māte: „Gutes Kind, gutes Kind.“

Māte izlīna savu krekli: Pudeli
salva krūmums un bļotina sviesta.
Madara laipni pieņēma, tencināja
un jautāja savā jocīgajā mēlī:
„Kafija jūs katš sat jau baidījis, nē,
vair?“

„Kā tad,“ māte pastiepa atbildēt,
„papīram jau iebraucamā vi-
ta.“

Jociņi: „Sauli domāja, ~~kafe~~
„austņu ūdeni, ko der iebraucamā
veta, ^{silgā} tunc kas kafija?“ ~~Bot igad~~
~~ja to padmat, sat farciat,~~
~~salij valas. L. Jina nedeva miera~~
~~se jilgāri narētus.~~
Lai ^{nu} tūkat augstā, bi vinas.

Vēl ^{vienam} padarīja, va īsu, sānu kre-
pili nu tad bij nāme augšienā, ņem
jaša jūnta, kas īstā kņepja tagar
no jaules Flarim. Tū bij tū īstis nu
upstis stūris, pie Biera upstis nu

"Nar dik traki," Lizinga smējās,
 "ja viņas gudras, es ar esugudra,
 tā pratu raras mantas nolēfinaļ,
 ka viņas never tēu pēstikt,
 lai vai zobus lauļ laukā."

No špofajām acim varēja redzēt,
 ka Lizinga ^{ar prieku prot} ~~pat~~ parot ar fur-
 kem.

Māte nu gribējs zināt, kā Lizinga
 sapirapāt ar mādama. Mādama
 bij tāpate, pie karas mācijusēs
 Gavē laikā šķu kristnāte, ^{un} kura
 so bij arī ietūpēt ^(priekš Lizingas) ka labu cilvē-
 ku nu prītuu dara darba prāt-
 ju. Lizinga seica, ka varot īstikt labi.
 Mādama gan ^{pašus} vāt jācīpa - iesniejis
 nu aprāra - ja, bet īstikt varot.
 Darba gan ļoti vauļ. ^{Starps me-}
 dāmas kundzon ^(arī vāras iepmīgas) esat baroneses
 nu kanteses nu daļreļ darbu. ka -
 jāgal tā šleļ, ka jānem ^{trants}

24
palīga, vai ^{pat} arī svētdiena. Teriski
tas esat neiprāgi, ka ^{na mīa na-}
karas nevarat ris aiziet, ^{un tas tā būtu,} ka atlas
mācēdys, kas nepirāpūt ^{pie mācāmes,}
Bet ^{slipnū man esot arī sās labums,} pat to ~~ona~~ mācēdys
dīvāt. Tik ātri ^{un} diņnā, vai
Zah, unā cilas. ^{Ja dabant dāpūt, ne dāpūt,} Jūs seriskos ~~na~~
smalkas darbus, ~~dabant dāpūt,~~
bet madama sīks arī raidīt pie
~~stipri~~ ievērojamām pasūtītējām
mājas uzlāināt, palaižāties pien-
gi uz vienas aizrādījumiem un gar-
to. Kur rīka reiz bijuse, jau bāstāli-
sajās pašās lūpās madamun, lai
laižāt šin to zeltbrūno mēdēni
pie uzlāināšanas, ar to varat
būt pilnīgi mierā.

"Un tev nemaz nav bail upnem-
ties kādu atbildību," bāfijās mātē,
"ja nu kādreiz ko samaitā. Tu jau
eil esi šārais bērns."

27
to ēka, nāka kapluma, nā jebos
māprouas. Nā jila lēte locijās ap-
nārl ~~stāva~~ lila, lila upe.

„Galva nēreibst?”

„Nē.”

„Pātik?”

„Tija!”

„Tur ir pils”

„Nu tā plātā, jila?”

„Lielupe!”

„Tagad mēs iesim kurp. Izpīli nu
pilsdārzu.” Tikai maģiēdīs jagardiet.”

Lijina garuda aiz sara drēbju aiz-
nara. Pēc tās bitina ignāca balda

kleit, gatām apšūvām un jebos cepu-
vili galvā. Tisi vārsteigļi ^{sastaklīši} ~~staklīši~~.

Tin sraista ~~staklīši~~ ^{bi} ~~staklīši~~ ^{Lijina} nā pāda
augstmanē. [varēji sev upstaisit

„Bēns, bēns, kur tu tin dārgu un
sraistu kleiti!” ~~māte itā nāraja.~~

„Ja ii lētākā drēbe, no varēji da-
but, mānu cil. Tus dārgumus tīnai
manas pīnstar. Pate iēšovu, vate
uz jūvu. Di an cepurīti pate upsprank.”

Tēvs nāsratijās, pagrafijs galva, nopūtās.

Ja, mui, sebe nu, vai ter pasai ari
"nebata derijusas tas augstas skolas?"
"Jes nu par manimunet!" - ^{uit}
~~Apaksti~~ skadama sereja pu galda
nu lasija. "Zar!" ~~nu~~ ^{nu} uppane Lijinas.

Apsrupija Fo. Naskatijas no galvas
lij kajam. "Hübsch, sehr hübsch!"
- ^{nois} ~~nois~~ ^{hark?} ~~hark?~~
Nu, vai juon meite nav ka maza

preibite? - Bet ka tar to, Lischu?
ohre Sonnenshim? Pagaid!"

Marama nopuda istabu kum-
Puma nu drif atgrizās ar mazu,
balta, kungulainu saulstapu.

Tas no manu brutes laiku, "ringi
heica. Bet man nav jet. Sie ist
gar zu hübsch, ^{Wina is no dandz smukam.} ta juon ~~habet~~ ^{habet}.

Lela ~~tegar~~ ^{tegar} bij ~~parisamēstā~~ ^{parisamēstā}. Saules
pissiluse. Treicigi elpaja akmentu bungis,
mājas gar malam. Dampf laupu steifās
šup nu kump. Vis ^{linis} ~~brādu~~ ^{brādu} gērti. Dāmas
baltas, pilas, zarkans, apakšā - purples
^{maras ēpūtes ut augsti excelsium mākiem.}
Ka ~~tegar~~ ^{tegar}, mākonam ~~veglus~~ ^{veglus}. Saules

un mātei: Juleš Kins, Juleš Kins!

Māte izlīna savu sūkuli: padelē

krējuma un blāķu sviestā. Ma-

dsma laipnā ^{pusēnā} tēvīnāja un jāntā-

ja sava jocīgajā mēlī: "Kafiju

jūs tak esat jau paspējuši?"

"Kā tev, māte pastiežas atil-

dit, ~~un~~ ^{un} jāsapņiram iebraucamā

vītā."

"Jocīgi, Anneli domāja, Julešā

ārstu ^{1. posmā iebraucamā vītā} iebraucamā vītā

par kafiju.

Līzina netera miera.

32/4

LATVIAS SKOLOTAJU
MUSEJUMS

Annele nobijās, staigāja ~~pa~~ ^{pa} ~~ceļu~~ ^{ceļi}
~~Justīna. Tur bij atkal tas vārds, kas viņai~~
~~vēlējās, viņai bij lik šādi nobijējās.~~
 Atkal viņi mani sauc par gēnu,
 šķiti!

viņa ~~izpauca~~ ^{sūdzējās}
 "Kas ir? Kas tevī sauc?" Līdzinājās
 "nu ~~gustājis~~ ^{gustājis} ~~uz~~ ^{uz} ~~vācēriem.~~"

jaunajās ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~ma~~ ^{ma} ~~svēt~~ ^{svēt} ~~meiteņu~~ ^{meiteņu} ~~pa~~ ^{pa}
 izsmejusiem ~~spatēm,~~ ^{spatēm,} ~~miris~~ ^{miris} ~~(no~~ ^{(no} ~~šobrīd)~~ ^{šobrīd)} ~~pa~~ ^{pa}
 jautājām ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~ma~~ ^{ma} ~~svēt~~ ^{svēt} ~~meiteņu~~ ^{meiteņu} ~~pa~~ ^{pa}

"Māh, māh, kā jās to ~~ar~~ ^{ar} ~~esat~~ ^{esat}
 saņēbtu? ~~Tas~~ ^{Tas} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~ar~~ ^{ar} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd}
 būtu, ka ~~gandis~~ ^{gandis} ~~pa~~ ^{pa} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd}

Nē, ta ~~viņa~~ ^{viņa} ~~nevar~~ ^{nevar} ~~iet.~~ ^{iet.} ~~Pagaid~~ ^{Pagaid}
 šē, ~~ta~~ ^{ta} ~~mēs~~ ^{mēs} ~~iesim~~ ^{iesim} ~~sahārtot~~ ^{sahārtot} ~~ap-~~ ^{ap-}
 gētu."

~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~ar~~ ^{ar} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd}
 Parēma ~~meiteņi~~ ^{meiteņi} ~~pa~~ ^{pa} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~na~~ ^{na} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd}
 ātri ~~atfakel~~ ^{atfakel} ~~namā.~~ ^{namā.} ~~Kamer~~ ^{Kamer} ~~dem~~ ^{dem}
 Līdzīgas ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd}
 nu ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd}
 pa ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd}
 pieņēma ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd}
 klusu ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd}
 viņa ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd}
 šobrīd, ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd}
 uz ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd} ~~šobrīd~~ ^{šobrīd}

Kas tas bij Jan vārds? ^{kapēc viņš} Kas tā sapeja?

Katē viņš vien tā nosauca?
Vai viņš bij tik slinks, mūķīgs, neglā? Kapēc, kapēc?
Viņa jūtās pīpi' aizraināta, ~~pi~~
~~ju~~ ~~šepmāta~~.

Ko Tu zaudē? Ēdīne, nu šin
ievērojuse mēķenes šūnastus, āter
upparija. Bet atbildeš nerabūje.

Vai kas vācu strukus vēļ? Nē
tas šin vēl brāka. Par tāh' caurāt!
Ja Tu ~~ap~~ patru iesi klausīties, kas
celmala- ierunājis, kur tad Tu tūh?
Ja tev ir snairā sird, tad ^{tu} tūbai-
dis ne no yūma.
"Patru sird - ja snairu sird, bet - bet -
vina mani - saule - par gēru."

Nē lai vina saue! Klausīties,
"Kā vina saue! Zelfavas šķubūn
~~atbilde~~ līlus mutes."

Bet vai tas ir ^{pat} slinks vārds? Annule
neatlaistās.

Kas tas Jan slinks! Vina pate ir tās
gērs. Kā efegufe vina izkūmsi pate sa-

nu vārds - Bet nu iesim. Nu neviens
vairs ~~pa~~ teris nesmiesis."

Annule, stingri apvienojas ^{patm} pusi-
nācijās bet ^{tušam} neviens vairs ~~of to nepa-~~
~~ienēroja~~

~~stādās~~. Lili nu maņi, reci nu
jauni, ja up vīna busi ~~patm~~ ^{stādās}
tar sikai uz Lopiņu. Paldies Dievam!

Vīni, pāgājs pils, suns upi,
~~tar~~ ^{ieģāja} ~~maņa~~ ~~stādās~~ dārpā gausitēm
ceļiem, liliem pirdsiem krūniem,

bet ~~maņa~~ ^{ta} ~~ceļiem~~ ^{upē} ~~upē~~ ^{atra} ~~sik~~ ~~lilā~~,
varēni plūsošā ^{upē} ~~pa~~ ~~ceļiem~~ ~~ceļiem~~.

Ja, ta ^{nu} ~~gan~~ ^{bi} Lielupe! Ho ~~tar~~ ~~ta~~
balta pils, ^{upē} ~~ceļiem~~ ~~ceļiem~~ apstāt okryšim,

lagu rindām ^{pa} ~~prelu~~ ~~virtuēnu~~
gusnata, ^{Apēja apstāt lāgu lāgiem} ~~ceļiem~~ ~~ceļiem~~ un apbri-

noja, tar nasēks pie Lielupes, uz sola
nu igrunējis bar Selgares lielumu

nu krāsnumu. Kad zil varētu sikt
reizāra istabā ^{nu gāles} ~~ceļiem~~ ~~ceļiem~~ pili nvalu dis-
resmit, vai vairat, tar sikt būtu no

Kadēl viņa vien tā nosauca?
Viņa jūtās šīsi aizturta un aprei-
nata.

22

33545
RVLB

LATVIJAS SKOLOTĀJU
SAVIENĪBAS
MUZEJS

ieplis aris! Bet tur jau eta -
nis laimā, ^{iepa & laimā} lai līnā, nīl tur nebī
bijuse.

"Bet ko tas niss līf," līnā, ^{nebūta} saru
stāsīdams, "nar jau lauki. Tu kad to
nisu vienā naseņijis fais kumsajās
rimās, tā grības lauku, tā grības
lauku, na' īstākusajam udeus,
Mūsi smāidi bij ^{no pīsuti no vinas sejas.} līf, līf, līf
~~na' ko līf, līf, līf, līf, līf, līf~~
na' ko saru nīl to laimā.

Ko lai sara, mīl. Ar tur darbs
līf, tur jābūt. Darbs neprasa, vai
ter padam ir labi, vai slinki, ^(vai ter palik, vai nepalik) ter
terīham jau mums nar viegli. Tu tērs
leica, uelindams saru raku us līf-
mas raku nu ^{sīsmiņi vīny uskatijs.} saru raku.

"Bet ^{tas} es jūns, assal oaku, tērs,
nu nebīgsā sacit: jēny vajaga
caist augstakar ^(Lai vīnam vīg lakti, pūdāman.) stolas. So ar
pelnīšu nu patīdēs, cik spēns. ~~Ar~~
Tēc Tam mīs ~~atkat~~ vīsi, kapejīem
spēkiem, malsīem maģo."

"Nu gan ej atpakaļ. Man rūp, kad
tu tik talu brāvēlī, māte
pie nāva brīža atkal ~~redz~~
māte.

"Es esu tagat tā nosēvjusis.
"Skrisi atpakaļ kā putnis."
"Kas tad tur ko bēdēt!"

"Lai, nu, lai. Man tomēr rūp."

"Nu labi. Tad vēl tur lēf riniem
Rakiem. Nu, tad tālāk ^{gaisā} ne."

Pie sēnu Rakiem tēvs pi-
turēja. Beidzams brīdis. Lāsķis.
Bet vēl bij daudz kas jāpūnā, lēf
beidzot tēvs teica: "Tāp nu laukā,
lēns. Mums jān nu ^{tagad} ar jāspējam."

Līgna iņņā, ar dievijas ar risiem
ja pirmo, ^{na} ^{per} (Cēšs lāgn, tad rati
sāka kustēties. Viņa palika uz vietas.

Ļēji viņa vēl veģija kumelī, pret
sēvēdama, tā to stāvēja un mēja, ar
cūku, tad ar muntantīgu, pagāja kņasi

38.
us Jūlgaras pusē, atnēl ^{atnēl} ~~atnēl~~ ^{atnēl} mējā.
Ballāis Klāratim. ^(marāpā, dū mējā, lēirot)
Tu tā arēn, lēl tā palikā, pā, tēd-
pi mējānu ^{uz laisnāi rūsijā} ~~prūtā~~ ~~nu~~ ~~atnēl~~
~~tā~~
vopudā acim lēl pīguš; tā nebijuse.

~~Prot~~ Brancijem ^{smarģijā} nācā preti-
birges, Oruvas, ~~smarģijā~~ ābolina,
Lauki jācā pirmplankā.

Bētkunli sivi smelga filijas filās.
Kācē Līpīn; vajāpījs iet atpā-
nāc appūtijūsā, akmen, aind pilsētā,
"Kur vārbs lēk, tur jābūt, " bij rācijis
lēvs. Vai vārbs bij lēk vārēns jācēl.
nieks tā Tam nerarējs, pret-
ties? Vai arī Kunli' ^{pārēn} ~~ļaukud~~ ~~tā~~ ~~vā?~~
Tāi dūmas vajāpījs īpdrūnēl, bet nera-
ūjā. Jo turāh vāheram, jo tālvāt smar-
ģojā Lauki. Tīkram gurdēnam spīrā aris
lēt. Kad iebraucā bīstamjā - Melnā-
mējā, ^{atnēl} bij jān dēdāizmīgusi
nu kad atnēl, ^{atnēl} bij sārā vītīnā mē-
Laukā mirdējs rito. Tu bij pirmāis strījēns sār-
fā, uz Lauki, lēl mējānu. Vai nīss vėl tūpat, vai
pūks lēlpat spēlētā, nu pūknī lēlpat spēlēt?
Ja, nīss vėl bij sārā vītā. Tu lēl bīstamjā pā-
gijon, smarģojā ^{nu} ~~trānģis~~, tā vėl ik rēkat.